

Justitiedepartementet
Enheten för brottmålsärenden och inter-
nationellt rättsligt samarbete

Remissyttrande över promemorian En europeisk utredningsorder (Ds 2015:57)

Kriminalvården, som i huvudsak inte har något att erinra mot de förslag som lämnas i promemorian, har följande synpunkter.

Struktur och författningsnivå

Frågor rörande internationellt rättsligt samarbete innebär inte sällan att berörda myndigheter ska tillämpa förhållandevis snåriga och tekniska regelverk. För att uppnå en ändamålsenlig och enhetlig rättstillämpning är det därför angeläget att regelverken utformas på ett överskådligt och begripligt sätt. Härigenom undviks missförstånd och onödiga dröjsmål enligt Kriminalvårdens mening.

Strukturen i lagförslaget följer i allt väsentligt strukturen i lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen. Inte desto mindre ifrågasätter Kriminalvården om det inte skulle ha varit förtjänstfullt att i högre grad följa direktivets struktur vid genomförandet.

Som förslaget ser ut regleras i hög grad tekniska frågor på lagnivå medan t.ex. centrala bestämmelser om samrådsskyldighet vid överförande och återförande behandlas i förordning. Kriminalvården har svårt att se några bärande skäl för denna skillnad. Flera av de föreslagna lagbestämmelserna är också sådana att de med fördel bör kunna regleras på lägre författningsnivå.

Tillämpningen

I promemorian belyses inte vilka situationer som avses i 2 kap. 13 § 2 och 3 kap. 34 § 2. Finns det några praktiska exempel?

Placering av förvarstagen

Enligt 2 kap. 16 § första stycket i lagförslaget ska en person som förts över till Sverige tas i förvar av Polismyndigheten. Utredningen föreslår en ändring i 10 kap. 6 § fängelselagen (2010:610) för att möjliggöra att en intagen, i anslutning till vistelse utanför anstalt enligt 2 kap. 14 § och 3 kap. 33 § lagen (2000:00) om erkännande och verkställighet av en europeisk utredningsorder, tillfälligt får placeras i häkte om det är nödvändigt av säkerhetsskäl eller med hänsyn till transportförhållandena. Kriminalvården efterfrågar en möjlighet att kunna placera även personer som inte verkställer fängelsestraff i svensk kriminalvårdsanstalt i häkte vid överföring med anledning av en utredningsorder. Frågan bör utredas vidare under den fortsatta beredningen.

Ansvaret för transport

Förordningsförslaget reglerar vilken stat som ska bära kostnader med anledning av verkställighet av en utredningsorder (4 kap. 1 §) samt vilken stat som ska bära kostnaderna för transport vid överförande av en frihetsberövad person till och från Sverige (4 kap. 3 § första stycket 1). Däremot saknas bestämmelser om vilken av staterna som ansvarar för att transportera den frihetsberövade. Medveten om att direktivet saknar sådana bestämmelser är det Kriminalvårdens uppfattning att en tydligare reglering, jfr 2 kap. 12 § lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen, hade varit förtjänstfull.

Översättningen av direktivet

Översättningen av rubriken till artikel 22 tycks felaktig. Nuvarande översättning lyder ”Tillfälligt överförande till den *verkställande* staten [...]”. Korrekt översättning, med hänsyn till direktivets original lydelse samt artikelns innehåll, torde rätteligen vara ”Tillfälligt överförande till den *utfärdande* staten [...]”.

I den slutliga handläggningen av detta ärende, som beslutats av kriminalvårdsdirektören Elisabet Åbjörnsson Hollmark, har även chefen för sektionen för verksjuridik Eric Leijonram och verksjuristen Ida Forss (föredragande) deltagit.

Elisabet Åbjörnsson Hollmark

Ida Forss

Sändlista

Justitiedepartementet

Avdelningen för anstalt och häkte/Rättsenheten/sektionen för centrala klientärenden